

HET

VRYYE BLAD,

BODE VAN LIMBURG.

Algemeen welzyn. — Godsdienst. — Vaderland. — Vryheid.

Men schryft in by A. SCHOOF, eigen.-uitg. van het VRYYE BLAD, wekelyks verschynende des zaterdags 's avonds. — Abonnement prys: voor de stad, 5 fr. per jaer; 3 fr. per half jaer; 1-75 per trimester. Voor buiten, 5-50 per jaer; 3 fr. per half jaer; 2 fr. per trimester. Vooraf betaalbaar. — Alle toezending van brieven, geld, enz. moet ons vrachtyr geworden.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Men verneemt eindelyk iets stellig aengaende de poolsche aangelegenheden en de neigingen van het russische kabinet. De zaken zullen blyven zoo zy zyn. Rusland is besloten niets te doen voor Polen en de mogendheden zullen niet verder aendringen. Keizer Alexander gaet naer Moskow en den Krim vertrekken, en de fransche gezant te St. Petersburg zal de gelegenheid te baet nemen om een paer maenden te Parys te gaen doorbrengen.

De onderhandelingen zyn dus afgebroken en Polen aen zyn ellendig lot overgelaten. Ook de geruchten opzigtens het verleenen eener vryzinnige grondwet aen het gansche keizerryk worden gelogenstraft. Ziehier hoe het *Journal de St. Petersburg*, van 9 september, zich hieromtrent uitlaet. De geruchten door de vreemde drukpers, betrekkelijk de nieuwe inzichten, des keizers tegenover Polen zyn van allen grond ontbloot. De gevolgtrekkingen uit deze geruchten afgeleid zyn even zoo valsch. Wat Poolen betreft, de czar aenziet als zyn eerste pligt de herstelling der stoffelyke orde. Er kan niets vast gebouwd worden op eenen door de regeringslooze hartstogten omgetuimelden grond. Onder het diplomatiek oogpunt, blyft het gouvernement besloten om de internationale verplichtingen te volbrengen, maer ook om Ruslands regten binnen de palen der traktaten te handhaven. Wat de duitsche zaken betreft, Rusland wenscht de eensgezindheid onder de duitsche gewesten en derzelve versterking gevestigd op de belangen van al de Staten in den Bond vereenigd. Rusland heeft zoe min te

vreezen dat die versterking aen de russische kroon eenig gevaer zou kunnen doen loopen, als Duitschland zich te bekommeren heeft over gevaren langs de zyde van Rusland. Alle tegenstrydige geruchten zyn ongegrond, ligtveerdig en misschien ook wel kwaedwillig.

Ziedaer al wat er overblyft van de grootsche ontwerpen des russischen keizers en van die zoo vryzinnige besluiten van den raed des keizerryks, wiens zittingen vorst Konstantyn was gaen bywoonen; ziedaer hetgeen overblyft van die welwillende inzichten jegens Polen welke aen Europa gedurende eenige dagen deden denken dat de Rus den ouden Tartaer wilde afschudden.

Keizer Alexander II zal onderhandelen en met Polen spreken, wanneer hy het zal gedempt en beteugeld hebben. Al de poogingen der mogendheden ten voordeele van Polen aangewend zyn op dien ellendigen uitslag uitgelopen. Het ware beter geweest, mits die uitslag te voorzien was, van in 't geheel niet tusschen te komen, dan zoo veel gerucht te maken om zoo weinig te verrigten. Wy zullen verder gaen. Byaldien Polen moet terugvallen onder het volstrekt gezag van Rusland; byaldien de mogendheden by voortduuring niets ernstigs voor Polen doen, dan zal hare diplomatieke tusschenkomst een hatelyk politiek schelmstuk geweest zyn, want zy zal eenen onmogelyk geachten weerstand hebben aangemoedigd, en iedere letter der depechen van M. Drouyn de Lhuyns, van lord Russell en van M. von Rechborg zal in Polen beken van menschenbloed hebben doen stroomen.

De briefwisselingen wyzen langs alle zyden op de uitbreiding welke de opstand verkrygt en de ontwikkeling van magten welke Rusland tegen den oproer te weeg brengt. Op verschillende punten hebben ernstige gevechten plaets gehad, en op de doodstraf-uitvoeringen bevolen door generaal Mourawief wordt geantwoord door de doodvonnissen van dit onvatbaar nationaal gouvernement, welks uitspraken onverbiddelyk door den dolk worden uitgevoerd.

Bestuerlyk schandaal.

Wy verzoeken al onze konfraters der onafhankelyk drukpers de volgende regelen te willen overnemen, en wy durven hopen dat ook de liberale bladen zich by ons zullen voegen om het schandalyk misbruik van magt te schandvlecken, welk wy aen de openbare verontwaardiging overgeven.

Ziet hier de feiten; wy waerborgen er al de echtheid van:

De gemeente Gheluwe, arrondissement Yperen, had geene gemeente-school. Het bestuur dier gemeente, geholpen door Provincie en Staet, heeft onlangs een prachtig lokaal gebouwd, bestemd om tot school en onderwyzers woning te dienen. De werken waren schier ten einde, en de gebouwen op het punt van beschikbaar te zyn, wanneer, in de maend Maert laetsleden, de benoeming van eenen onderwyzer op het dagorde der zitting van den gemeente-raed werd gebragt. Er hadden zich verscheidene kandidaten aangeboden; twee vooral hadden kans de plaets te bekomen, en vonden bescherming by de gemeente-raedsleden en invloedhebbende personen des dorps. Het waren twee leerlingen der Normale school van Thouront, beide bekwaem en alle vertrouwen genietende. De benoeming geschiedt den 25 Maert II., en de verkozen kandidaet,

die 7 stemmen verworven had tegen 6 gegeven aen zyn mededinger, was de heer Edmond Delbeke, professor van den middelbaren leergang in 't gesticht St. Michiel, aenhechtig aen het klein Seminarie te Rousse-laer. De benoeming was opperbest; de benoemde had gedurende zeven jaren zyne proeven gedaen; hy had met een diploma van 1° klas de vleijendste aanbevelingen aen den Raed gezonden. Hy was benoemd met al de door de wet vereischte voorwaerden; en de heer Delbeke had een onbetwistbaar regt om dien post te komen bekleeden waertoe hy was geroepen geworden.

Men verwachtte zich dus hem zoo spoedig mogelyk in bediening te zien treden.

Het was alzoo niet. De benoeming had naer het schynt aen zeker iemand mishaegd. Die iemand is, door zeer sterke banden, aen eenen hoogen ambtenaer gehecht, wien hy zyn wenschen heeft overgemaakt. En, zal men 't gelooven? Die wensch houdt alles tegen: sedert nagenoeg zes maenden dat de benoeming is gedaen, blyft de school van Gheluwe ydel, de kinderen loopen op straet, de ouders morren, de onderwyzer vraegt om in bediening te komen, officiele vragen zyn naer de hoogere overheid gezonden; men heeft zich tot den gouverneur gewend, tot den minister van binnenlandsche zaken, tot den Koning, en voor alle antwoord bekomt men eene stiltzwygendheid als die van 't graf!

Er is ergens besloten dat de heer Delbeke den voel diet zou zetten in de school, en dat de plaets van onderwyzer, kost wat kost, zoude gegeven worden aen eenen beschermeling van dengene die in de gemeente Gheluwe een despotiek gezag wil uitoefenen.

Maer wy vragen aen alle onpartydige mannen, onder welk politiek vaendel zy zich scharen: Zal dit zyn? mag dit zyn? Bestaet er nog gemeente-vryheid? Leven wy in Belgie onder een regiem van wettelykheid of onder de wet van den willekeur? Zal het aen eenen ambtenaer toegelaten worden. het

De Aanbevelingsbrief.

Eene dikke sneeuwvlaeg bedekte de aerde; door de ontbladerde boomen looide hevig de wind, en ofschoon men nog maer te midden van den dag was, bespeurde men geen enkelen persoon op het land.

Een enkele reiziger volgde de groote baen, welke van Valogues naer Briquabee leidt. Het was een jonge kloek gespierde landman, wiens openhertig gelaet van den eersten oogenblik behaegde. Zyn zondagkleed betoonde dat hy niet naer het werk ging, maer een bezoek in het nabuerschap wilde afleggen.

Antoon Mery begaf zich inderdaed naer het kasteel van M. de Rabou, wiens pacht-hoeve zou in huer komen en welke hy wilde pachten. Maer de mededingers waren talryk en de jonge boer had niet durven hopen te gelukken, zonder de aanbeveling van meester Rovère, notaris te Valogues, die hem eenen brief voor den eigenaer medegegeven had.

Deze aanbeveling ter zyde gelaten, verdiende Antoon overigens dat zyne vraag in aanmerking genomen werd; want byaldien het kapitaal waerover hy kon beschikken, gering was, vulde hy dit klein gebrek

aen door vlyt, vernuft en eerlykheid.

Reeds zag hy van verre de daken van het kasteel, toen een klagend gehuil zyn oor trof. Het kwam uit eene steengroef, op den regten kant van den weg gelegen. Antoon naderde en bemerkte in het diepste eenen kleinen zwarten hond, half onder den sneeuw bedolven.

Toen het dier hem ontwaarde, rigtte het zich op zyne achterste pooten en verdubbelde zyn hulpgehuil. Mery was deze instinctive gevoeligheid, welke ons beweegt om al wat lydt te helpen, ingeboren. Daerenboven geloofde hy het hondje te erkennen van zyne gebuervrouw, eene arme vrouw, voor wie dit verlies des te smartelyker zyn moest, dat haer eenigste gezelschap was. Ten einde zich ervan te verzekeren, riep hy Brisquet; het dier verroerde den steert, zyn geblyf verdubbelend. Antoon, niet meer twyfelende, zag rondom zich heen. Hy bemerkte eene soort van draeiend voetpad, langs welk men op den grond der groef kon komen, en waegde er zich op, doch niet zonder gevaer, want de helling was zeer schuinsch en door den rym glad gemaakt. Twee of dry malen slobberde hy uit en rolde in den sneeuw, maer hy bereikte eindelyk Brisquet, die zonder twyfel in de groef gevallen was, want twee zynere pooten waren gekwetst, en de

koude had hem zoodanig gevat dat hy geene beweging meer kon maken.

Antoon nam hem onder den arm, en, zich met zyne andere hand helpende, klom hy naer boven en vervolgde zynen weg naer het kasteel van M. de Rabou.

Deze laetste, die langen tyd in den zeedienst was geweest, waer hy den graed van onder-admiraal had bekomen, bewoonde slechts sinds eenige maenden de streek; nogthans kende men reeds zyn oplopend en ligtgestoord karakter, zyne goedheid zelf was omvangen door eene ruwheid, welke van haer deed afschrikken. Zoodra hy tegengesproken werd kon het niemand by hem uthouden, en de hoedanigheden van zyn hert werden om, zoo te zeggen, door de gebreken van zyn karakter vernietigd.

Antoon, die hem kende, had zorg Brisquet in de voorkamer te laten, en zich te doen aankondigen, als van wege meester Rovère komende. De dienstknecht was lange tyd afwezig; eindelyk opende hy de deur der kamer van den admiraal en deed den landman teeken van binnen te komen. Maer deze bleef aen den ingang staen, toen hy de stem hoorde van M. de Rabou, die klaegde dat hy gestoord werd.

— Dat vyf honderd duivels hem branden, riep de oude zeeman, men kan niet gerust

ontbyten!

En zich naer Antoon wendende.

— Welnu, wat is er nogmaels, wat wilt gy? vroeg hy op ruwen toon.

— Verontschuldig my, admiraal, zegde Antoon zich nederbuigende, ik zal later terugkomen.

— Neen, spreek aengezien gy hier zyt, vervolgde M. de Rabou; gy komt van wege den notaris van Valogues?

— Ja, admiraal.

— En gy bragt my eenen brief?

— Hier is hy.

De oude zeeman nam denzelfe met zekere haest.

— By God, morde hy, ik ben nieuwsgierig te weten of hy de zaak van het boschje afgedaen heeft... Ik zal maer gerust zyn, wanneer de verkoop zal geteekend wezen.

Hy opende den brief, welken hy begon te lezen en vervolgens spoedig doorliep.

— Hoe! riep hy uit aen het handteeken gekomen, niet! God help my! hy heeft er niet aen gedacht! Dat vyf honderd duivels hem branden! Deze papierbedervers gelyken allen aen elkander. En hy heeft u niets gezegd?

— Neen, admiraal.

— Gy hebt geen ander papier by u?

— Neen.

gezag der wetten te verlammen en eene gemeente in interdictie te stellen, voor den gril van een' mensch, aen wien hy eene persoonlijk schuld van dankbaarheid wil betalen door eene scheeuwe onregtvaardigheid?

Het is noodig dat het schaendael ophoude, en dat de wet van kracht worde. Men wil, wy weten het wel, het den heer Delbeke lastig maken, tot zoo verre dat hy zyn ontslag geve. Deze daed van zwakheid zal niet gebeuren. Door de wet is de heer Delbeke gemeente-onderwyzer van Gheluwe, op zyne zyne benoeming is niet terug te komen, door welke overheid ook, en hy zal zyne bediening uitoefenen, wat ook zyne tegenstrevers en al te gediensige ambtenaren doen. Regt zal en moet geschieden! (Patrie.)

ONZE FUSÉE.

Hoe ze noemen de bloodaerds, die om wat roem of rook, uit baet- of heerschzucht hun eigen gezin verwoesten en hunne woon aen devlammen overleveren? hoe ze ken- of liever brandmerken de ellendigen, die door laffe wangunst gedreven, hunnen evenmensch misleiden, twist en tweedragt zaeijen, hun land verzaaken en zich verlustigen in een eindeloozen stryd tusschen laster en logen. Onze eeuw is de tyd der gevechten, zegepralen en nederlagen, roffelen onze kregelige tamboerks met *roode broekskens zonder hulpeu*. Wien moed ontbreekt, verwydere zich uit onze gelederen: lang genoeg hebben wy het hoofd gebogen, kloppen ze voort; lang genoeg zagen wy de misbruiken en dwingelandy eener losse menigte den tengel vieren, zonder dat wy het eens waegden de boeijen te breken waerin men ons zoo straffeloos kluisterde: haet en vervolging over hen!!! Hun naem zy een spot, hunne leer vermaledyd, hun woord een schimp dien wy verachten. Geene verdrukking, geen schrikbewind meer. Vryheid is onze leus, ons doel en kenmerk. Weg met de huichelaers en verraders: het masker is gevallen; kloekmoedig vooruit. Wee dengene die onze zending loochent, ons banier ontvlugt en de hand reikt om de fakkel der verlichting en gerechtigheid te dooven. De getuigenis: myn gezag is van deze wereld niet! niemand kan twee heeren dienen! scheidde Kerk en Staet en deze scheiding moge nimmer ophouden. Doch het volk al ras bedrogen en verblind, werd als eene lage kudde voortgezweept en de ministers der Kerk ontfutselden den Staet. Nog eens: wraek over hen!... Zoo CRITSELT, vonnist en jammert de dolle bende, die geene rust noch vrede duldt, die ons voor hare aen-

klevers zou willen doen kruipen en het schoonste palladium onzer voorouderen: de godsdienst — zien vernietigen!!! Welke onnoozele droom!!! Zy zullen zich wreken *even als* de adder met hare venynige haekjes voor het vergif dat zy zelve medesleept. Hoe groot is hunne dwaling! Eene dappere, vrome en brave natie geeft Gode wat Hem toekomt en weigert aen Cesar den penning niet. Kortom: hunne beschuldigingen en klagten zyn een eeuwige vloek tegen de samenleving. — J.-J. droomde eens, indien het ons wel geheugt: « ik verfoei de slechte grondregels meer dan de kwade daden. » Dit gevoelen strekt hem tot eer. De aengeborene zwakheden van anderen lasteren is meestendeels een verborgen middel om zyne eigene mismassen te verschoonen: oude sluikers zyn gemeenlyk de beste tollenaers. — ô Belgen! uwe kenspreuk zonder verbroederding heeft geene weerde: zonder eendragt geene magt, geen volksregt... en

Al draegt een aep een gouden ring: Hy is en blyft een leelyk ding.

Handel en Nyverheid.

De handel is zeer beperkt. De verzendingen nogtans zyn nog al talryk tusschen de landen, die door de zee gescheiden zyn, uit hoofde der gematigde vrachtkosten, want de aankomst van het stormweder moet deze laetsten doen ryzen. De huizen in het groot en de kleinhandelaers der groote steden bevoorraden zich nu voor den winter. Wy zeggen de kleinhandelaers der groote steden aengezien die der kleine steden en landelyke kantons voortgaen zich te voorzien in de magazynen, in plaets van naer de fabriek te komen. De kalanten van de groote handelshuizen verminderen elk jaer, nrmate van de gemakkelijheid der regtstreeksche betrekking tusschen den voortbrenger en den kleinhandelaar.

De opslag op de fabrieken van katoen versterkt zich; doch de spekulatie, de koersen van 10 tot 15 ten honderd doende klimmen, heeft dit de verbruiking tegengehouden. Nietemin is het mogelyk dat de berekening der spekulateurs gegrond zy, want de aankomsten iederen dag kleiner wordende, en de behoefte aengroeiende, zal men wel aen de eischen der houders moeten toegeven.

De afkondiging der handelsberigten is nuttig, doch op voorwaarde van juist te zyn; zonder dit is het beter te zwygen. Iedere week kondigt men in de dagbladen de pryzen

af der voornaemste waren, graen, metalen, enz., eenigen ook den prys in 't klein van het brood en andere voorwerpen. Onlangs vroeg men of de afkondiging van de veemerkt, benevens de vleeschpryzen, in 't klein, niet nuttig ware?

Sedert de groote hitte wordt het vee aen leege pryzen verkocht; dit weet men op de groote merkten, doch op de kleine schynt het feit geheel en al onbekend te zyn. Van waer dit verschil? is het verschoonbaer? Het kan zyn, door middel van het stelsel der vergoedingen, maer het ware kurieus de gewoonten der vrye bakkery en vleeschhouwery onderling te vergelyken, door elke week hunne respectieve pryzen te bestuderen, en door diegene hunner groote merkten te vergelyken met de graen- en veemerkt.

Landbouw.

In een der laetste nummers van het landbouwkundig blad der provincie Namen treffen wy de volgende regelen aen, welke onderteekend zyn door den heer Stiennon, eenen der bekwaemste landbouwkundigen van België:

Nu wy het tydstip der zaeijingen staen in te treden, is het geraedzaam de dry hoofdreden te herinneren welke ten voordeele der zaeijing in lynen pleiten:

1. Het graen is op eenen regelmatig of stand geplaatst, en derhalve zyn de gewassen op al hunne gedeelten aen den weldadigen invloed van lucht en licht blootgesteld; de oogsten staen nooit te dicht welk nadeel in de te vochtige seizoenen het omstorten te weeg brengt; de omwroeting en de weiding geschieden met meer gemak en de uitkomst is krachtiger.

2. Het graen staet al regelmatig in den grond, op de vereischte diepte. De groeikracht is dan ook zoo eenvormig als mogelyk. By de zaeijingen uit de hand, integendeel, zit slechts een gedeelte van het graen behoorlyker wyze in den bodem; een ander deel staet te diep en een derde is in 't geheel niet begraven. zoodat nauwelijks het derde gedeelte in zulke omstandigheden verkeert om op eenen krachtigen groei te laten rekenen. Het te diep begraven graen komt bezwaerlyk op; dat, hetwelk op de oppervlakte ligt, wordt door de vogelen geëten, of, tot eenen zeker trap van wasdom gekomen, schiet het moeilijck en de aren zyn zeer mager. De uit de hand gezaaide granen zyn zeer gevoelig aen het weder, terwyl de op behoorlyke diepte ge-

zaaide granen langer weërstaen aen de ongunstige luchtgesteldheid; ziedaer de oorzaak der ongelijckheid welke men in onze oogsten opmerkt; ziedaer waerom ze byna altyd te dun of te dik staen.

3. Men spaert eene groote hoeveelheid zaed. (Akkerbouw.)

Het is ongelooflyk. In den gemeenen wedstryd der nederduitsche tael, voor de 4e latynsche school der Kollegiën en Atheneums van ons land, deelt Gent het 10e en laetste accessit met Kortryk.

Antwerpen wordt niet genoemd, Brugge ook niet.

In hetzelfde concours, voor de eerste professioneel, bekamt Brugge éene benoeming, Antwerpen éene en Gent niets.

Is dit geen klaer bewys der minachting, welke men toont voor de vlaemsche beweging? Onze schoone moedertael, die ten allen opzichte zoo veel byval verdient, wordt dus te Antwerpen, te Brugge en te Gent nog gelyk gesteld met die vakken, welke ter nauwer nood achter de deur onderwezen worden.

Ziehier de lyst der overwinnende gestichten:

Kortryk (gepatr. koll.)	1 pr. 4 acc.
Hasselt (atheneum)	2 pr. 1 "
St-Truijen (gepatr. koll.)	1 pr. 2 "
Beeringen	— 2 "
Turnhout	— 1 "
Gheel	— 1 "
Thienen	— 1 "

Brugge en Antwerpen (koninglyke atheneums) 1 accessit ieder.

De leerlingen van ons Kollegie die zich in bovengemelden wedstryd onderscheiden hebben, zyn de heeren F. Otten, 2^e prys, 82 punten op 100; Victor Muls, 5^e accessit, 72 punten op 100; Albert Muls, 6^e accessit, 70 punten op 100; alle dry van Sint-Truijen.

Derhalve moeten de koninglyke atheneums voor de gepatroneerde kollegiën en Gent voor Gheel onderdoen.

De examen hebben verleden week plaats gehad voor de uitgaende leerlingen der normaalschool van Tongeren. Met genoegen vernemen wy dat onze stadsgenoote, juffer Maria Snyers, met *groot onderscheid* haer diploma van 2ⁿ graed bekomen heeft.

Wy laten hier den uitslag volgen van den Peerdenloop, welken verleden zondag alhier, onder den toeloop

M. de Rabou wierp den brief op de tafel en sloeg met de vuist.

— En ik heb my op hem betrouwd, riep hy uit. Ik had de zaak zelf moeten doen! ja! heden wil ik den baron spreken. Firmin, zeg dat men myn rytuig aanspanne.

— De dienstknecht verliet de kamer en de admiraal begon dezelve honderdmal op en neer te gaen, altyd tegen den notaris mompelende en zynen onveranderlyken wensch vormende dat vyf honderd duivels hem branden!

Antoon Mery was geenszins op zyn gemak, hy draaide zynen hoed in de hand zonder te weten of hy moest spreken of niet, toen M. de Rabou hem bezag en uitriep: Welnu, en die dan, van waer komt gy, om alzo te ontdooijen?

De landman bezag zyne voeten en bemerkte met schrik dat de sneeuw, waarmede hy zich bedekt had, toen hy ter hulp van Brisquit in de groef daelde, door de warme lucht van het vertrek gesmolten was en eene kleine beek gevormd had op het tapyt dat op den grond lag. Hy wilde naer de deur deenzen, maer het was te laet.

— Dat vyf honderd duivels u branden, riep hy eene natuerlyke genheid vinden de, om zyn gewoon gevloek uit te spreken.

— Waerom zyt gy binnen getreden? Wat

komt gy hier doen?

— Vergeef, admiraal, zegde Antoon gansch onthutst, ik kwam, ik zou willen... ik verlangde u te spreken van de hofstede, de *Schoone hoef*, welke gaet ledig komen.

— Wie zegt dat?

— Iedereen, admiraal.

— Iedereen is zot.

— Nogtans M. Rovère ook heeft my verzekerd...

— Welnu, gy zult hem zeggen dat ik niemand van noode heb om eenen pachter te vinden.

— Welhoe?

— Dat ik hem zelf zal kiezen!

— In dit geval... admiraal?

— En dat ik alzo den eerstkomenden niet zal nemen, zonder verzekerd te zyn van zyne bekwaemheid en zyne goede faem.

— Ook was het daarvan dat M. Rovère in zynen briefsprak, merkte Antoon een weinig vaster op.

— Ha ja, hernam de admiraal, een aanbevelingsbrief, men geeft dat even als een paspoort aen iedereen.

— M. Rovère geeft er meer aendacht op, sprak Antoon.

— Omdat hy u aanbevolen heeft, sprak spottend de oude zeeman.

De hoer bloosde.

— M. de admiraal heeft den brief niet gelezen, zegde hy.

— Myn God! ik ben zeker van hetgeen ik er in zal vinden, hernam M. de Rabou, men hecht er prys aen dat gy nog jong zyt.

— Inderdaed.

— Welnu! ik houd meer van eenen ouden landbouwer, die ondervinding heeft. Men voegt erby dat gy eerlyk, werkzaam zyt.

— Het is waer.

— Ik verkies eenen luijen bedrieger, doch die ryk is en my vaste waerborgen geeft. De huerwaerde is beter verzekerd, wanneer men op de meubelen rekenen mag dan op het geweten.

— En M. de admiraal heeft den ryken pachter gevonden welken hy verlangde? vroeg Antoon met een weinig aendoening.

— Ja, hernam de zeeman, de dikke Paturot heeft my voorstellen gedaen. Ik zal ze aenveerden.

Mery antwoordde niet. Hoe pyulyk deze teleurstelling voor hem was, wilde hy nogtans na eene soortgelyke verklaring niet meer aendringen; in korte woorden drukte hy zyne spyt uit, heropende de deur der zael, welke de admiraal hem belette te sluiten, en trok door de voorkamer.

Hy ging dezelve verlaten, toen een klagend gemor zich liet hooren. Hy wendde

het hoofd om en zag Brisquet, die hy in zyne overhaasting vergeten had en die met moeite tot hem kroop.

Antoon boog zich om hem op te nemen. De admiraal, die aen de deur der zael was blyven staen, vroeg hem wat voor eenen hond dit was. De jonge landman vertelde hoe hy hem gevonden had op zynen weg naer het kasteel.

— Het is dan daarvan dat gy zoo met rym en sneeuw bedekt waert, hernam M. de Rabou op min barsigen toon; maer verduiveld, waerom u blootstellen van den hals te breken voor dezen hond?

— Het was omdat hy leed, antwoordde Antoon.

— En wat gaet gy er nu mede doen?

— Ik ken zyne meesteres.

— Ah! nu versta ik u, gy hoopt beloond te worden?

— In het geheel niet, admiraal, het is eene arme vrouw; maer ik zal nietemin voor myne moeite beloond zyn.

— Hoe dat?

— Ik zal haer zoo te vrede stellen. De admiraal bezag starreling den landman.

— Ha! gy houdt daeraen, zegde hy hem op verzachten toon. Hoe heet gy?

— Antoon Mery.

— Inderdaed, het is den naem, welken ik

van een oneindig getal personen van allen rang, heeft plaats gehad : **Steeple-Chase.** — M. Coppée, van Bergen, 1e; Baron de Woelmont, 2e; Graef Cossette, 3e.

Gentlemen-Ridder. — Baron de Woelmont, eenigste mededinger.

Prix de la Plaine. — M. Ortegat, 1e; M. Coppée, 2e.

Poule. — M. Eyben, notaris te Luik, 1e en 2e.

Prys der Werkpeerden. — M. Lamberts, van Kerkom, 1e; M. Vanheeswyck, van Corthis, 2e.

Men verzoekt ons dringend het volgende in te lasschen, hoewel het reeds door een blad dezer stad is medegedeeld :

Over ettelyke maanden deelden wy in uw blad een artikel mede, betreffende het daerstellen van een nieuw orgel te Binderveld, door eenen stadsgenoot, die ons, door zyne werken, als kunstenaar voorkwam en voor de toekomst veel beloofde. En wy bedrogen ons niet : nieuwe proeven komen onze hoop bevestigen.

Met een waer genoegen stippen wy heden de voortbrengst aen van een nieuw gewrocht, uit het werkhuis van den heer Dammel van St-Truiden gekomen. Het orgel van Runckelen, waarvan wy hier willen spreken, komt volgens het zeggen van deskundigen, die hetzelfde meermaels onderzocht hebben, als een meesterstuk in dien aert voor : door de aengenaemheid, de zachtheid en de melody zynen toonen; door zyn vorm en de vastheid der mekanië; door de veërkrachtigheid des klaviers en door dezelfs gemakkeliken blaasbalg van een nieuw systeem. — Voldoende titels, die van de bekwaamheid en de onderzanding van den heer Dammel getuigen en die hem op het spoor der eerste kunstenaers van Belgie als orgelmaker stellen.

Al de parochianen hebben dit geschenk der Goddelyke Voorzienigheid met geestdrift en tevredenheid ontvangen en hunne verwondering en tevens hunne dankbaerheid aen den yverigen herder hunner parochie uitgedrukt, die elke gelegenheid te baet neemt om hunne schoone kerk nog dagelyks door schonere meubelen te versieren.

P. L.

Verschillige tydingen.

Te Brussel is verleden week een zonderling feit gebeurd. Een horlogiemaker in de Hoedenmakersstraat woonende, moest verscheidene penduls naer vreemde steden verzenden. Daer zyn huis te klein is, was hy bezig met voor zyne deur de penduls in te pakken. Hy had dezelve met veel zorg in een mand met strooi en hooi gelegd en er moest nu nog een zeildoek over gespannen worden. De horlogiemaker gaet in huis om het zeildoek te halen. Middelerwyl komt er eene vuilniskar; de voerman de mand ziende staen met strooi, neemt dezelve op, giet ze

in den brief van meester Rovère gezien heb. En gy zoudt de *Schoone hoef* willen pachten ?

— Het was myne vurigste begeerte, zuchtte Antoon. Daer had ik myne dry kinderen kunnen opbrengen.

— Gy hebt dry kinderen! het is een ongeluk...

— Een ongeluk! herhaelde de verwonderde landman, ik vraag vergeving, admiraal, zy zyn allen wel te pas.

— Ja, maer gy moet ze voeden.

— Zekerlyk, en het is dat wat het werk aenmoedigt. Indien ik slechts eene hoef kon krygen, er zou hun niets ontbreken; maer gelyk M. de admiraal het zoo even zegde, het is niet genoeg twee goede armen te hebben.

— My dunkt nogtans dat dit het byzonderste is, hervatte de Rabou.

— Wanneer men voor eenige waerborg niets anders kan geven dan zyne eerlykheid.

— Gy kent dan eene betere ?

— En wanneer men het geluk niet heeft gekend te zyn.

De oude zeeman bezag hem nogmaels.

— Ja, zegde hy; maer ik, ik ken u.

— Door de aenbeveling van M. de Rovère ?

— Neen, riep de admiraal, door deze welke gy in uwe armen draegt.

— Hoe?... de hond.

in zyne vuilniskar uit en zet ze weër op hare plaats, waerna hy zynen weg vervorderde. De horlogiemaker komt terug. Oordeelt over zyne verwondering toen hy zyne mand ledig vond : hy begint te roepen dat hy bestolen is. De geburen komen toegelopen. Men komt tot eene uitlegging, loopt de vuilniskar achterna en de penduls worden er uit gehaald, een weinig beschadigd zynde.

— Men schryft uit Thenen :

« In den nacht van 4 tot 5 dezer is een vreeselyke brand onstaan in de Hoogestraet, en heeft in min dan dry uren vier groote wooningen verdelgd. De inwooners, in hunnen eersten slaep verrast hadden nauwelyks den tyd om zich te redden. Evenwel heeft men de dood te betreuren eener oude gebrekkelyke vrouw, die op haer bed verbrand is, ondanks de poogingen aengewend om haer te redden. De oorzaak dezer ramp is nog onbekend. Niets is gered. De huizen waren verzekerd even als een gedeelte der koopwaren.

— **EEN VERHOOR.** — Over eenige weken verscheen een man voor de regtbank eener kleine stad in Holland. De veldwachter betichtte hem met wildstoopery. De vent loochende het feit, en de boschwachter had geen bewys in te brengen. Er was echter iemand, die inlichtingen over de zaak kon geven, want hy was er om zoo te zeggen, getuige van geweest. Maer daer hy eenige feiten van den zelfden aert op zyne consciencie had liggen, was hy er niet sterk op uit, om tegen de betichte te getuigen. Hy werd echter gedagvaard, en daer hy een weinig op zyn vlaemsch sprak, zegde hem de voorzitter, vooraleer hy hem den eed deed afleggen :

— Ge zyt katholiek ?

— Is dat waer? — zei de kerel.

— Zyt gy het niet? vroeg de rechter.

— Uwe zegt, dat ik het ben, — was het antwoord.

— Kom, kom, antwoordt my, wat is uwe religie ?

— De ware religie.

— En wat religie is dat ?

— Myn religie.

— En wat is uwe religie ?

— Myn moeders religie.

— En wat was uw moeders religie ?

— Ze dronk geerne klaren jenever.

— Dat is geen religie, — zei de regter die een beetje kwaed begon te worden. — Naer wat kerk gaet gy ?

— Ik ga naer die my het gelegenste valt.

— Maer wat is uwe overtuiging ?

— Myne overtuiging is, dat uwe dit niet gemakelyk zult uitvinden.

— Wat! — riep de rechter uit, — houdt de kerel den gek met de rechtbank ?

— Ik antwoord op uwe vragen, — zei de man.

— Dit moet gy met meer eerbied doen. — Wat is uw geloof ?

— Ik geloof dat uwe een beetje kwaed begint te worden.

Hier kon de rechter zyn eigen niet weër-

— De hond, welken gy geholpen hebt, omdat hy leed en welken gy aen eene arme vrouw terug brengt, omdat zy gelukkig zyn zou... Er is geen enkele brief van notaris, die zooveel kan zeggen, ziet gy?... Ik spot met dien van notaris Rovère, en dat vyf honderd duivels hem branden; wat de andere aenbeveling aengaet, die is goed, en het blyk daarvan is dat ik u tot pachter neem van de *Schoone hoef*.

Antoon dief in den beginne zyne ooren niet gelooven, het was noodig dat M. de Rabou hem dit op nieuw verzekerde en hem binnen deed komen. De huerwaerde werd aenstonds geteekend en de vreugde van den landman was zooveel te levendiger, daer hy een oogenblik alle hoop verloren had.

Overigens bepaelde zich de admiraal niet by dezen eersten voorkeur. Toen hy Antoon beter kende, deed hy hem geldelyke verschotten, vergrootte zyne boerdery en hielp hem zich eene eerlyke en welverdiende fortuin aenschaffen. Hy zelf behaegde zich meermalen het voorval van den hond Brisset te vertellen en vergat nooit er by te voegen dat zulk een trek van goedhartigheid in de oogen van iedereen de beste aenbevelingsbrief moest wezen.

EINDE.

houden van te lachen, en daer de zaak hem begon te amuseeren, zette hy welgezind zyne ondervraging voort.

— Maer gy gaet te biechten? — vroeg hy.

— Toch niet by uwe, wat het antwoord.

— Kom, kom ik zal het toch wel uitvinden : wien zoudt gy laten halen als gy op sterven laegt ?

— Den doctoer.

— En den priester niet ?

— Ik zou eerst iemand moeten hebben, om er hom naertoe te zenden.

— Hoor, kereltje, — zei de rechter, die een einde aen de zaak wilde geven, — zeg my nu in eens af, wat uwe opinie is.

— Myne opinie.

— Ja uw opinie.

— Wel dat is de zelfde, als die van mynen huisbaes ?

En wat is de opinie van uwen hrisbaes !

— Zyne opinie is, dat ik myn huishuer niet zal kunnen betalen, en daer denk ik juist over gelyk hy.

Hier schoten al de aanwezigen in eenen luiden lach; de rechter werd wezentlyk kwaed en dreigde de zael te doen ruimen. Dan verklaerde hy, op een zeer strengen toon dat hy een regstreeksch antwoord moest hebben, of dat hy anders de getuige naer de gewangenis zou doen brengen, als hebbende zich pligtig gemaekt aen oneerbiedigheid jegens de rechtbank.

— Zyt gy een katholiek of niet? — vroeg hy.

— Ik ben er een, — zei de man.

— En waerom kost ge dit niet van eerst af zeggen ?

— Uwe heeft het my niet gevraagd.

— Ik heb het u zeker gevraagd.

— Uwe heeft abuses, mynheer de rechter : uwe heeft my gezegd, dat ik eene heele hoop dingen was; maer vragen dat hebt gy nooit gedaen.

Vervolgens moest deze lastige getuige den eed afleggen, en op zyne verklaring werd eindelyk de veldstrooper veroordeeld.

(Reinaert)

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van 1 Sept. tot den 12 Sept. 1863.

GEBOORTENS.

Mannelyk 2. — Vrouwelyk 2.

OVERLYDENS.

Leemans, Waltherus, echtg. van Gertrudis Claes.

8 kinderen onder de 7 jaren.

PRYZEN DER GRANEN.

SINT-TRUIDEN. — 9 September.

Tarwe, de honderd kilos, fr. 25-72

Koren, " " 16-72

Gerst, " " 20-74

Haver, " " 14-00

HASSELT. — 8 September.

Tarwe, de 21 kilos, fr. 5-40

Koren, 19 " " 3-40

Gerst, 19 " " 3-70

Haver, 15 " " 2-30

TONGEREN. — 8 September.

Tarwe, de 103 kilos, fr. 26-75

Koren, 94 " " 17-00

Gerst, " " 19-00

TER DRUKKERY VAN DIT BLAD

GELAST MEN ZICH MET

alle drukwerken,

ZOO ALS

Boekwerken, Registers, Circularen, Facturen, Affichen, Trouw- Doods- en andere Brieven, Doodsbeeldekens, enz. enz.

Alles met de grootste zorg en aen zeer gematigde pryzen.

En vente au bureau de cette feuille

ÉCORCE DE PANAMA

POUR LAYER A NEUF

LES ÉTOFFES DE LAINE ET DE SOIE

à des prix très-modérés.

MEN VRAEGT EENEN LEER-
JONGEN voor
deze drukkerij.

BY

PORTMANS-CRULS,

Kiekenmerkt, 56, te St-Truiden :

EENIGSTF DEPOT

VAN ECHE

PETROL-OLIE

(Minerael-Olie)

VOOR

DE STAD EN DE PROVINCIE,

KOMENDE DIREKT UIT NEW-YORK.

Deze MINERAEL-OLIE verdient voornamelyk den voorkeur door hare voordeelige hoedanigheden : zeer profytig brandende, verspreidt zy een buitengewoon sterk licht zonder het minste gevaer noch onaangenaemen reuk.

Eerste kwaliteit : 54 c. den liter.

GROOT ASSORTIMENT VAN

LAMPEN van 2 tot 7 fr.

QUINQUETS VOOR SALONS

van 9 tot 15 fr.

De Olie en de Lampen of Quinquets zyn gewaerborgd en worden aen de billykste pryzen verkocht.

Hy gelast zich ook met het hermaken van alle andere lampen tot het verbruik der minereel olie.

Men kan insgelyks by denzelfden bekomen : Glazen voor amerikaersche lampen aen 25 c.; Glazen voor gewoone lampen aen 18 c.; verder alle andere artikels in glas, kristal en porselein.

MAGAZYN

VAN

YZER, ZINK EN LOOD.

By Fr. Schevenels,

POMPMAKER EN ZINKVERWERKER,

62, Steenstraet, 62,

zyn te bekomen allerhande soorten van ligt en zwaer yzer voor smeden en landbouwers, yzeren assen, zweedsche yzeren schuppen, yzer in platen en in barren, alle soorten van nagels, ketingen, sloten, schroeven, zichten, zissems, yzeren draed, forneizen en ketels; verder alle keukengerief en al de gereedschappen voor hoefsmeden, slot- en stoommakers, timmerlieden, schrynerwerkers, rademakers, enz., enz., en eene menigte voorwerpen met den artikel in betrekking staende.

Alles aen eenen prys buiten alle konkurrentie.

Opkoop en voordeelige verwisseling van alle oud yzer, tin, koper en lood.

UIT DE PERS GEKOMEN BY A. SCHOOFS DE SLAGTOFFERS DER BLOEDWET.

DE BRAVE JOSEF, EEN LOTELING VAN 1848,

GEVOLGD VAN
JAN VAN DEN SMID, PLAETSVERYANGER BY HET LEGER.

door J.-B. DE GROVE, schryver der Vlaemsche Broeders van Limburg.

Zedelyke levensschets uit de hedendaegsche geschiedenis waerin de gebruiken der Militiewet bekend gemaakt en geheld worden.

Het werk is opgedragen aen den heer Coomans, volksvertegenwoordiger, die met de vleijendste welwillendheid voor den schryver de opdracht er van heeft aengenomen. — Prys : 80 centiemen.

Verzekerings - Maetschappy

LLOYD BELGE

TE ANTWERPEN.

Maetschappelyk kapitaal 4 MILLIOEN franken.

De Maetschappy verzekert tegen brand, door vuer of onweder ontstaende, alle roerende of onroerende eigendommen, mits eene vooruitbetaelde, vaste en onveranderlyke premie.

Deze premien zyn zoo laag mogelyk gesteld als de ondervinding zulks toelaet, om den verzekerde eene solide waerborg aen te bieden.

De regeling der brandschade wordt op het spoedigste bewerkstelligt.

Hoofdagent der Maetschappy te St-Truiden : ALFONS ROSELLE, klerk by den heer notaris Delgeur.

UIT DE PERSEN GEKOMEN VAN J. H. VANDER SCHELDEN, BOEKD.-UITG., TE GENT,

VERKRYGBAER TEN BUREELE DEZES BLADS :

Groote Volkstheologie

DOOR J. HILLEGEER,

PRIESTER DER SOCIETEIT JESU.

Groot boekdeel in-8° van 860 bladzijden, versierd met 32 duitsche printen.

Prys : 5 franken.

KERMIS SINT-TRUIDEN.

PRYSSCHIETING

gegeven door
DE REGERING DER STAD EN DE MAETSCHAPPY DE WARE VRIENDEN.

Het Bestuer der Maetschappy

DE WARE VRIENDEN,

GEVESTIGD BY DEN HEER G. MICHELS, IN HET RIDDERSHOF, TE ST-TRUIDEN,

AEN DE HEEREN LIEFHEBBERS

VAN DEN EDELEN HANDBOOG.

Mynheeren,

Wy hebben de eer Ued. te laten weten dat wy, ter gelegenheid van onze Kermis, op onze Bergen zullen te winnen stellen, op het *Blaxoen* genaemd den *Halven Heel*, de volgende zilveren- en geld-pryzen :

VOOR DE MEESTE ROOZEN IN EENEN DOORGANG : ZES ZILVEREN KOFFY LEPELS.

HOOG GETAL.			LEEG GETAL.		
Eerste	Prys :	een zilveren Servies.	Eerste	Prys :	een zilveren Servies.
Tweede	»	id. id.	Tweede	»	id. id.
Derde	»	id. id.	Derde	»	id. id.
Vierde	»	id. id.	Vierde	»	id. id.
Vyfde	»	15 franken.	Vyfde	»	15 franken.
Zesde	»	13 id.	Zesde	»	13 id.
Zevende	»	12 id.	Zevende	»	12 id.
Achtste	»	10 id.	Achtste	»	10 id.

De schieting zal aenvang nemen op Zondag, 30 Augustus, en voortgaen de volgende dagen van 's morgens 8 ure tot 's avonds 7 ure, uitgenomen Zondag, 13 September 1863, wanneer men zal eindigen ten 6 ure na middag, om over te gaen tot het kampen en uitdeelen der pryzen.

Iedere Liefhebber mag niet meer dan 20 doorgangen schieten; de doorgang bestaet uit 5 scheuten, waervoor men betaelt 25 centiemen.

De Liefhebers zullen zich moeten onderwerpen aen het reglement in het lokaal der Maetschappy aengeplakt.

In afwachting, Mynheeren, dat gy ons met uwe tegenwoordigheid zult vereeren, hebben wy de eer u vriendelyk te groeten.

DE SEKRETARIS,
CH. HOEBANX.

DE PRESIDENT,
H. VAN MECHELEN.

LIBRAIRIE D'ANGÉLINE SCHOOFS,

Marché-aux-Poissons.

Nouveautés littéraires.

LES ANTONINS, ans de J.-C. 69-180, p^r le comte de Champagne, suite des Césars et de Rome et la Judée. 3 v. in-8° de 500 p. 18 00

LE CURÉ D'ARS, Vie de M. Jean-Baptiste-Marie Vianney, publiée sous les yeux et avec l'approbation de Mgr. l'évêque de Belley, par l'abbé Alfred Monnin. 2 vol. in-12 de 500 à 600 pages. 8 00

DISCOURS DE RÉCEPTION de M. le prince de Broglie à l'Académie française.—Réponse de Saint-Marc Girardin. Broch. in-8°. 1 00

SOUVENIRS DE ROME offerts par Mgr. l'évêque d'Orléans au clergé de son diocèse. Brochure in-8° de 160 pages. 2 00

ENTRETIENS SPIRITUELS du R.-P. de Ravnian, recueillis par les enfants de Marie (couvent du Sacré-Coeur de Paris 1855) suiv. d'un choix de ses pensées. 1 vol. in-12 de 300 pages. 3 00

SUITE DES ENTRETIENS du R. P. de Ravnian, recueillis par les enfants de Marie (couvent du Sacré-Coeur, 1856 et 1857) suivis de quelques passages de sa correspondance. 1 vol. in-12 de 250 pages. Net 3 50

SOUVENIRS DES CONFÉRENCES du R. P. de Ravnian, prononcées en 1842, pendant la station de l'Avent à la métropole de Besançon. 1re partie : conférences des hommes. — 2e partie : conférences des dames; ouvrage approuvé par Son Eminence le Cardinal Gousset. 1 vol. in-12 de 250 p. 2 00

LA VÉRITÉ SUR LE SPIRITISME. Des évocations et du commerce avec les esprits au XIXe siècle, par M. le Mr de Roys. 0 25

L'EXILÉE, par A. Devoile. 1 vol. in-12 de 350 pages. 2 00

UN RÊVE, par le même. 2 00

LA FORTUNE ET LA RICHESSE, par Jean Lander, précédé d'une introduction par M. Ernest Bello. 1 vol. in-12 de 250 p. 2 00

HISTOIRES ET LÉGENDES irlandaises, par F. Nettement. 1 v. in-12 de 220 p. 2 00

LE TRIOMPHE DE LA RELIGION ou le retour d'un ancien colonel au catholicisme, drame en quatre actes par l'abbé M..., curé de canton. Brochure in-4°. 2 00

LES PSAUMES DE DAVID, traduction nouvelle d'après le vulgate avec des notes tirées de Bossuet, par Victor Rendu. 1 vol. in-18 de 770 pages. 1 50

MANUEL DU SACRÉ-COEUR ou méditations, prières, pratiques, indulgences et divers exercices de dévotion en l'honneur des cœurs de Jésus et de Marie, par J. G. 1 vol. in-18 de 570 pages. 1 00

PETIT MANUEL DU SACRÉ-COEUR, par le même. 0 60

MOIS DU SACRÉ-COEUR DE JÉSUS DES AMES INTÉRIEURES, avec une méditation pour chaque premier vendredi du mois et un choix de pratiques, de prières et d'exemples, par le R. P. Huguet. 1 vol. in-18 de 400 pages. 1 50

DÉVOTION AU SACRÉ-COEUR DE JÉSUS en exemples, ou Excellences des prières et de pratiques en l'honneur du Sacré-Coeur démontrée par un grand nombre de miracles authentiques et par des traits empruntés à la vie des saints et à l'histoire contemporaine, par le R. P. Huguet. 1 vol. in-12 de 300 pages. 1 50

CONNAISSANCE DU COEUR DE N.-S. J.-C. percé de la lance, ouvrage du R. P. Bonucci, traduit du latin par Mgr. Luquet. 1 vol. in-12 de 430 pages. 3 75

MOIS DU SACRÉ COEUR DE JÉSUS. A. M. D. G. 1 vol. in-18 de 300 pages. 0 70

PRATIQUE DE L'AMOUR ENVERS LE COEUR DE JÉSUS, par l'auteur du mois du Sacré-Coeur. 1 vol. in-18 de 440 pages. 1 00

A messieurs les Curés.

CONCURRENCE IMPOSSIBLE.

MANUFACTURE

D'ORNEMENTS D'ÉGLISE

EN TOUT GENRE

de J.-A.-H. LEYNEN, libraire,

A KLEINE-BROGEL, (Limbourg belge.)

Les grands avantages dont je jouis sur la plupart des autres fabricants; étant établi à la campagne où je fais confectionner tout à prix réduit; et tirant directement, à des conditions favorables, toutes mes étoffes de Lyon, Paris, etc, me fournissent les moyens de vendre à des prix inférieurs à tous ceux qui ont été établis jusqu'à présent.

EXEMPLE :

Une chasuble (toutes les couleurs en usage,) avec les accessoires, fond damassé soie et coton, belle croix brochée or nuée, galon système et à crête, glacé belle qualité, forme et confection excellentes coûte 45 à 50 fr. Franco en Hollande 50 à 55 fr.

Les mêmes, avec croix brochée argent ou soie, même galon argent ou soie, même prix. Chasubles de moindre qualité depuis 30 fr. Chasuble en moire, or ou argent invariables, unies ou avec croix différente, galon or ou argent, ou en autres étoffes or et argent faux, mi-fin de 60 à 250 fr. Chasubles brodées depuis 200 à 1,200 fr, et plus.

Drapeaux, bannières, chappes, dalmatique, étoles, humeraux, robes et manteaux de vierge, intérieur de tabernacle, baldaquins, stations, médaillons peints et brodés, le tout à des prix proportionnés. Restauration. Je confectionne une chasuble, vieille pour 5 francs.

Habitué de traiter complètement en confiance avec mes respectables clients, je leur laisse la liberté de tenir à ma disposition moyennant avis, les livraisons qui ne seront pas conformes à leurs commandes, et qui ne surpasseront leur attente. Facilité de paiement.

J.-A.-H. LEYNEN.

KOMT ZIEN OM U TE OVERTUIGEN.

IN DEN GULDEN SCHOEN.

P. ENTBROEKS,

M^{ter} SCHOEN- EN LEERZENMAKER,
267, Stapelstraat, 267,

heeft de eer het publiek te laten weten dat hy voor het zomerseizoen zynen winkel komt te verryken met een groot en schoon assortiment van Schoenen van allen slach

EN NAER DEN BESTEN SMAEK voor mans, vrouwen en kinderen.

Zyn leder, enz. uit de vermaerdste huizen des lands ontvangende en hetzelfde op eene onverbeterlyke wyze verwerkende, is hy niettemin in staet te verkoopen aen pryzen tegen welke hoegaemd geen konkurrent op kan.

Men gelieve het voort te zeggen.

Vertrekuren v. den Yzerenweg.

Van St-TRUIDEN naer BRUSSEL, LUIK, ANTWERPEN en GENT :

8 ure 15 minuten 's morgens.
1 uer 59 » na midd. (Exp.)
6 ure 44 » 's avonds.

Van St-TRUIDEN uaeR HASSELT, MAESTRICHT en AKEN :

9 ure 34 minuten 's morgens.
3 ure 46 » na midd. (Vit.)
8 ure 00 » 's avonds.

Postwagendienst.

Van Sint-Truiden naer Tongeren : 's morgens om 9 ure en na middag om 4 ure.

Van Sint-Truiden naer Thienen : 's woensdags en 's zaterdags om 3 ure na middag.

St-Truiden.—Boekd. A. Schoofs, Vischmerkt.